

JAPAN letter

Newsletter from The Japan Foundation, Bangkok

JAPAN FOUNDATION

ฉบับนี้

72

OCTOBER
NOVEMBER
DECEMBER
2011

Android-Human Theater Her name is GEMINOID F.

02 COVER Story

Q&A by Pawit Mahasarinand and Hirata Oriza
on Android-Human Theater and Dramatic Art

06 SPECIAL Interview

Interview Mr. Takanobu Kobayashi,
“Dream, dreaming us” Exhibition

08 NOTICE

- The Dolls of Japan Exhibition
- Bangkok International Typographic Symposium
- AUN music concert
- Makhampom’s “People’s Theatre Forum”
in Chiang Dao, Chiang Mai
- The 5th JSN Conference in Phuket

10 JENESYS

เยี่ยมชมและเรียนรู้ ความมั่นคงทางอาหาร
ในดินแดนอาทิตย์อุทัย

11 ACTIVITY Report

- การบรรยายสาธิตและการฝึกปฏิบัติ
“ภาพพิมพ์อุคิโยะเอะ”
- DigiCon6 Creative Seminar
- การประชุมอภิปรายเรื่อง “ภาพสะท้อนความขัดแย้งผ่าน
การคิดริเริ่มทางวัฒนธรรม: มุมมองจากอุซาคเนย์”
- การบรรยายพิเศษเรื่อง “ประวัติศาสตร์คดีญี่ปุ่น”
และ “พินิจญี่ปุ่น-พิเคราะห์ไทย ผ่านงานวรรณกรรม”
- การประชุมเชิงปฏิบัติการนานาชาติเรื่อง “จุดเกิดเหตุ
แห่งความเป็นสมัยใหม่: เมืองในเอเชียกับวิวัฒนาการ
ผ่านการค้า ระบอบอาณานิคม และลัทธิชาตินิยม” ฯลฯ

14 JFBKK Library’s

Recommended Books & DVDs

15 JF Theater

October – December 2011

Q&A

on Android-Human Theatre
ถามตอบกับละคร คน-หุ่นยนต์

ระหว่างวันที่ 23-27 พฤศจิกายน 2554 ที่จะถึงนี้ เจแปนฟาวนด์ชั่นร่วมกับสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาตะวันออก ภาควิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ และ ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะจัดการแสดงละครแนวใหม่ซึ่งจะใช้หุ่นยนต์แสดงร่วมกับคน (Android-Human Theatre) กำกับการแสดงโดยผู้กำกับแถวหน้าของญี่ปุ่น ศ.โอริสะ ฮิระตะ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยโอซากา โดยร่วมมือกับ ศ.ฮิโรชิ อิชิกูโร แห่ง ATR Intelligent Robotics and Communication Laboratories

โอกาสนี้ญี่ปุ่นสารจึงได้ขอให้ อ. ปวิตร มหาสารินันท์ แห่งภาควิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ ศ. โอริสะ ฮิระตะ จากมหาวิทยาลัยโอซากาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในเรื่องการละครและการใช้หุ่นยนต์ในละคร ด้วยการผลัดกันถาม-ตอบดังนี้

คำถามจาก อ.ปวิตร ถึง อ.ฮิระตะ

1. ถาม: ทำไมอาจารย์จึงเลือกจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และกรุงเทพฯ เป็นสถานที่เปิดการแสดงละครเรื่อง “ซาโยนาระ” เป็นครั้งแรกในเอเชีย นอกประเทศญี่ปุ่น (แทนที่จะเป็นสถานที่อื่น ๆ อย่างเช่น กรุงโซล ฮองกง หรือสิงคโปร์)

ตอบ: ผมเคยทำเวิร์คช็อปที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อปี พ.ศ. 2546 เป็นเวลา 1 อาทิตย์ ซึ่งเป็นหนึ่งในประสบการณ์ที่ผมประทับใจมากที่สุดในการสอนวิชาการละครในต่างประเทศ เราจึงเปิดแสดงเรื่อง “Tokyo Notes” ที่กรุงเทพฯ ในปี พ.ศ. 2549 อีกด้วย ตั้งแต่ครั้งนั้นผมก็อยากจะทำโครงการร่วมกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และในที่สุดเราก็ทำให้มันเป็นจริงได้ด้วยองค์ประกอบใหม่ของการละคร นั่นคือละครคน-หุ่นยนต์

2. ถาม: อาจารย์มองว่าอนาคตของหุ่นยนต์จะเป็นอย่างไรในโลกของเรา พวกมันจะเข้ามาแทนที่แรงงานของมนุษย์มากขึ้นเรื่อย ๆ หรือเปล่า ผมนึกถึงครั้งที่ผมดูละครของอาจารย์เรื่อง “I, Robot” เมื่อเดือนพฤศจิกายนปีที่แล้ว และคิดถึงแม่บ้านชาวพม่าในเมืองไทย (และแน่นอนว่าแม่บ้านชาวฟิลิปปินส์ในญี่ปุ่น)

ตอบ: ทุกวันนี้มีบริษัทญี่ปุ่นมากมายที่มีโรงงานอยู่ในประเทศไทย และในเวลาเดียวกันพวกเขาก็ลดรายจ่ายด้วยการใช้หุ่นยนต์ในญี่ปุ่น ไม่ว่ามันจะเป็นเรื่องดีสำหรับมนุษย์หรือไม่ก็ตาม ผมคิดว่าเราไม่สามารถหยุดยั้งแนวโน้มของการที่หุ่นยนต์จะเข้ามาแทนที่การทำงานของเราได้เลย และเมื่อถึงนั้นเกิดขึ้น พวกเราศิลปินควรจะคิดว่ามนุษย์ควรจะทำตัวอย่างไรดี

3. ถาม: พัฒนาการของการละครสมัยใหม่ในประเทศไทยอิงอยู่กับการแปลบทละครจากต่างประเทศอยู่มาก แต่อย่างไรก็ตาม บ่อยครั้งที่มันไม่ใช่การแปลแบบตามตัวอักษร แต่เป็นสิ่งที่นักวิชาการปัจจุบันเรียกว่า “การปรับ” โดยที่

Between 23rd - 27th November 2011, the Japan Foundation, the Japanese Section, Department of Eastern Languages and the Department of Dramatic Arts, Faculty of Arts, and the Department of Mechanical Engineering, Chulalongkorn University will present an innovative theater performance in which humans and androids (robots) will share the same stage, directed by Prof. Oriza Hirata a leading Japanese playwright and director from Osaka University, in cooperation with Prof. Hiroshi Ishiguro from ATR Intelligent Robotics and Communication Laboratories.

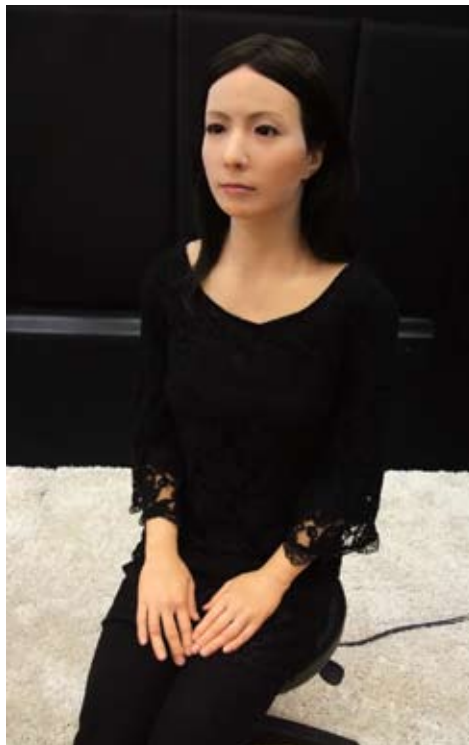
While waiting for this special theater performance, Japan Letter asked Mr. Pawit Mahasarinand, lecturer of the Department of Dramatic Arts, Faculty of Arts, Chulalongkorn University and Prof. Oriza Hirata to answer questions on contemporary theater and the use of robots in theater.

Question from Pawit Mahasarinand to Oriza Hirata

1. Q: Why did you pick Chulalongkorn University and Bangkok for the Asian premiere (outside Japan) of “Sayonara” (instead of other places like Seoul, Hong Kong or Singapore)?

A: The week-long workshop I did in Chulalongkorn University in 2003 was one of the most impressive among all of my experiences of holding theatre classes in other countries. We also performed “Tokyo Notes” on 2006 in Bangkok. Since then I have longed to work on a cooperative project with Chulalongkorn University and we finally realized it with a new kind of theatre - Android theatre.

2. Q: How do you view the future of robots in the world? Will they increasingly replace the human work force? I remember watching

Geminoid F has been developed in center of human-friendly robotics based on cognitive neuroscience established by Osaka University, ATR, and NiCT.

(Left) Pawit Mahasarinand
(Right) Oriza Hirata

บริบทเฉพาะทางสังคมและวัฒนธรรมในบทละครเหล่านี้ได้ถูกปรับเปลี่ยนไปบ้างเพื่อให้สามารถสื่อสารกับผู้ชมท้องถิ่นได้ดีขึ้น อาจารย์จะยอมให้มีสิ่งนี้ในการแปลบทละคร “ซาโยนาระ” ของอาจารย์จากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยหรือไม่ (โดยเฉพาะบทกลอน)

ตอบ: ผมคิดว่าละครเรื่องหนึ่งจะกลายเป็นมรดกร่วมของมนุษยชาติได้ ก็ต่อเมื่อการเขียนเรื่องนั้นได้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ ดังนั้นปรกติแล้วผมไม่ถือว่ามันจะถูกนำมาปรับใช้หรือกำกับอย่างไร ตัวอย่างเช่น “Tokyo Notes” ได้ถูกนำไปแสดงเป็น “Seoul Notes” ในประเทศเกาหลีใต้

4. ถาม: นักศึกษาและนักแสดงอาชีพชาวไทยกว่า 40 คนได้เข้าร่วมรับการคัดเลือกเมื่อเดือนมิถุนายนนี้ อาจารย์คิดว่าพวกเขามีความแตกต่างจากนักแสดงญี่ปุ่นหรือไม่ อย่างไร

ตอบ: ผมไม่เห็นถึงความแตกต่างในเรื่องชาติกำเนิด ผมคิดว่าบุคลิกลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลสำคัญมากกว่า

5. ถาม: อันนี้เป็นคำถามสนุก ๆ นะครับ ในตอนที่เราส่งข่าวเรื่องการคัดเลือกเมื่อเดือนมิถุนายน นักศึกษาชาวไทยหลายต่อหลายคนเข้าใจความหมายของคำว่า “Android-Human Theatre” ผิดไป! เขาคิดว่ามันหมายถึง “คนที่ไม่ได้ใช้ไอโฟน และใช้สมาร์ตโฟนอื่นอันซึ่งมี Android application แทน” อาจารย์จะตีความปรากฏการณ์นี้อย่างไรบ้าง

ตอบ: สิ่งเหล่านี้เพียงจะเกิดขึ้น บางทีเราอาจจะเรียกมันว่า “Geminoid Theater”

your play “I, Robot” last November and thought of Burmese housemaids here in Thailand (and of course Filipino ones in Japan).

A: Today, many Japanese companies have factories in Thailand, while they cut costs by using robots in Japan. Regardless of the question of whether it is a good thing for human beings, I think we will not be able to stop the trend of robots’ taking over our workload. When that happens, we artists should think how human beings will behave.

3. Q: The development of modern theatre in Thailand owes a lot to the translation of foreign plays. However, quite often they are not literary translations, but what scholars now call ‘tradaptation’, in which some socially and culturally specific contexts in the plays are slightly adapted in order to communicate better to the local audience. Would you allow that in the translation of “Sayonara” from Japanese into Thai (especially the poems)?

A: I think a drama becomes the common heritage of mankind once its writing is completed. So I usually do not mind how it is adopted or directed. “Tokyo Notes” is performed as “Seoul Notes” in South Korea, for example.

4. Q: More than 40 student and professional Thai actresses showed up in your audition in June here. Did you find them different from Japanese actresses, and if so, how were they different?

A: I do not see differences according to their countries. I think individual characteristics are more important.

5. Q: This is a fun question. When we sent out the news about the audition in June, many Thai students misinterpreted the term

คำถามจาก อ.ฮิระตะ ถึง อ.ปวิต

1. ถาม: อาจารย์รู้สึกอย่างไรเมื่อได้ดูละครหุ่นยนต์ที่โอซาก้า

ตอบ: ดูทีวีติวมาหลายรอบ ผมก็รู้อยู่แล้วว่าหนึ่งคน หนึ่งหุ่น แต่พอได้ดูการแสดงสดก็เชื่อจริง ๆ ว่าเป็นคนสองคนคุยกันบนเวทีแล้วก็ไม่ใช่ผมคนเดียวจะครับ อาจารย์ด้านการละครท่านอื่น ๆ จากทั่วโลกที่ได้ชม “ซาโยนาระ” ในการประชุมของสมาพันธ์วิจัยการละครนานาชาติที่มหาวิทยาลัยโอซาก้าเป็นเจ้าภาพก็รู้สึกเช่นเดียวกัน นอกจากนั้นก็ยังรู้สึกซาบซึ้งกับเรื่องราวของละคร

ถึงแม้ว่าจะเป็นละครสั้นก็ตาม ตั้งแต่ผมได้ทราบข่าวโครงการนี้จากอาจารย์เมื่อเดือนพฤศจิกายนปีที่แล้ว ผมก็รู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่อาจารย์เลือกจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นที่จัดการแสดงละครหุ่นยนต์เป็นแห่งแรกในเอเชีย (นอกประเทศญี่ปุ่น) ซึ่งสำหรับผมแล้วโครงการที่ไม่เหมือนใครโครงการนี้เป็นเหมือนการพบกันของสองอัจฉริยะชาวญี่ปุ่นในด้านวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และผมก็ขอขอบพระคุณอาจารย์อิริตะ อาจารย์อิชิโระ มหาวิทยาลัยโอซากา คณะละครเซอเน็งดัง เจแปนฟาวนด์ชั่น และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ทำให้ละครเรื่องนี้มาแสดงที่กรุงเทพมหานครได้ครับ

2. ถาม: อาจารย์หวังไว้อย่างไรบ้างกับละครคน-หุ่นยนต์

ตอบ: ก็คงจะเหมือนที่ผมหวังกับละครเวทีร่วมสมัยโดยทั่วไปนะครับ คือ ผมอยากชม อยากได้อิน และอยากเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตคน ในแบบที่ผมไม่ได้ชม ไม่ได้อิน และไม่ได้รู้จากการดูโทรทัศน์และภาพยนตร์ครับ

3. ถาม: อาจารย์คิดว่าผู้ชมชาวไทยจะมีปฏิกิริยาอย่างไรเมื่อพวกเขาได้ดูละครคน-หุ่นยนต์

ตอบ: ผมคาดว่าจะมีผู้ชมสองกลุ่มนะครับ เนื่องจากว่าละครจะแสดงในช่วงงานจุฬาริชาการ และเราก็ได้วางแผนว่าจะแสดงรอบบ่ายวันละ 3 รอบด้วยนักเรียนม.ปลายที่มาชมในช่วงนั้นน่าจะสนใจเทคโนโลยีของงานนี้ ในขณะที่การแสดงรอบเย็น ผู้ชมที่เป็นคอละครเวทีจริง ๆ น่าจะสนใจแก่นความคิดของเรื่องมากกว่า สุดท้ายแล้ว ผมก็คิดว่าทุกคนน่าจะตื่นเต้นประหลาดใจในช่วงต้น และประทับใจกับสาระของ “ซาโยนาระ” ในท้ายที่สุดครับ

4. ถาม: อาจารย์อยากจะทำงานกับหุ่นยนต์ในฐานะนักแสดงหรือไม่

ตอบ: ว่ากันว่าไม่ควรจะแสดงร่วมกับเด็กและสัตว์บนเวที แต่เมื่อ 21 ปีที่แล้ว เมื่อผมหนักร้อยกว่านี้ 20 กก. ผมแสดงละครเวทีเรื่องที่สองที่ต้องแสดงกับเด็ก ๆ แล้วความที่คาดเดาล่วงหน้าไม่ได้ของพวกเขาเองที่ทำให้สนุกมาก แต่ผมก็ยังไม่เคยแสดงละครร่วมกับสัตว์นะครับ ผมต้องสารภาพว่าหลังจากที่ชมละครหุ่นยนต์เรื่อง “I, Worker” ของอาจารย์เมื่อพฤศจิกายนปีที่แล้ว ผมไม่อยากเล่นละครกับหุ่นยนต์ตัวเหลือง ๆ พวกนั้น ในทางตรงกันข้าม ผมอยากแสดงละครกับ Geminoid F ใน “ซาโยนาระ” ไม่ใช่เพราะว่าหน้าตาทำทางเธอเหมือนคนเท่านั้น แต่เพราะอารมณ์ความรู้สึกที่เธอแสดงออกมาเวลาที่มันักแสดงควบคุมและพากย์เสียงให้เธอด้วยครับ แล้วก็ไม่ใช่เพราะเหตุผลส่วนตัวที่ว่า ในบางมุมเธอหน้าเหมือนผู้หญิงคนหนึ่งที่ผมเคยรักมากด้วยนะครับ ที่จริงตอนที่เราประกาศรับสมัครนักแสดงหญิงที่จะมาแสดงละครเรื่องนี้เมื่อเดือนมิถุนายน ผมยังถามเพื่อนที่เป็นหมอเล่น ๆ ว่า ถ้าจะแปลงเพศนี้ใช้เวลาานมัยจะได้ไปสมัครเล่นละครเรื่องนี้ด้วย แต่คิดมาคิดไปอาจารย์ก็เลือกนักแสดงได้เรียบร้อยแล้ว และผมก็ยังไม่อยากโกหกหนวดด้วย

5. ถาม: อาจารย์อยากจะทำละครสร้างสรรค์ละครแบบไหนถ้าอาจารย์สามารถใช้หุ่นยนต์ได้

ตอบ: ตอนนี้ผมมีอยู่สองความคิดเพี้ยน ๆ นะครับ (ตอนอยู่โอซากา ทานซูชิติดสีกบทาโกะยากิมากไป) อย่างแรก คือ ละครที่นักแสดงทุกคนเป็นหุ่นยนต์ที่เหมือนคนหมด เอ้อ แต่ผมไม่แน่ใจว่าอาจารย์อิชิโระจะสร้างหุ่นหันหรือเปล่าครับ อย่างที่สอง คือ ละครแบบด้นสดครับ ผมอยากลองเพิ่มความสดให้กับละครหุ่นยนต์ แล้วให้นักแสดงทั้งคนและหุ่นแสดงโดยไม่มีบท อาจารย์ขอความคิดเห็นนี้นะครับ อาจารย์จะได้ไม่ต้องเขียนบท

“Android-Human Theatre”! They thought it meant “people who don’t use iPhone, and instead have smart phones with Android applications”. How would you interpret this phenomenon?

A: These things just happen. Perhaps we should have called it “Geminoid Theater.”

Questions from Oriza Hirata to Pawit Mahasarinand

1. Q: How did you feel when you see the android theatre in Osaka?

A: Although I already knew by heart that one of the two actresses in “Sayonara” was a humanoid, the experience was really like watching two human actresses on stage. And I wasn’t the only one who felt like this. Many theatre professors from all around the world who were attending the IFTR (International Federation for Theatre Research) conference at that time also shared this feeling. Besides, we’re also moved by the compelling story, despite its brevity. Since I knew of this project last November, I felt very honored that you specifically picked Chulalongkorn University to be the first venue in Asia (outside Japan) to host this unique project, which for me is like a meeting of two Japanese geniuses in arts and sciences, and my gratitude to you, Prof. Ishiguro, Osaka University, Seinendan Theatre, Japan Foundation and Chulalongkorn University grows everyday as we get closer to the opening performance here on November 23.

2. Q: What hopes do you have for the android theatre?

A: The same hope I have for contemporary theatre in general, I would like to see, hear and learn life stories in ways that I don’t get to see, hear and learn from TV and movies.

3. Q: What reaction from audiences in Thailand do you expect when they see the android theatre?

A: I think we’ll have two groups here in Thailand. Since it is part of the Chulalongkorn University Academic Expo and we plan three afternoon performances per day, high school students may be drawn to the technological part of it, while so-called theatre goers, who will probably attend the evening performances, will be attracted more towards the subject matter. Overall, I think they’ll be amazed at first and then moved by “Sayonara.”

4. Q: Do you want to work with the android as an actor?

A: They say that animals and children are difficult to work with in stage performance. But as an actor, I worked with children in my second play production 21 years and 20 kilograms ago, and their unpredictability made it fun. I’ve never worked with animals though. To tell you the truth, after watching “I, Worker” in Tokyo last November, I didn’t think I want to share the stage with those yellow robots. In contrast, the human-like quality of Geminoid F in “Sayonara” --not only physical appearance, but also emotional expression-- really made me want to work with her. And this is not

Geminoid F Developed by Department of Systems Innovation and ATR Hiroshi Ishiguro Laboratory
Photo Credit: Osaka University

ละคร คน-หุ่นยนต์ เรื่อง “ซาโยนาระ”กับการเปิดแสดงในเอเชียนอกประเทศญี่ปุ่นเป็นครั้งแรก!

ละครแนวใหม่ที่ใช้หุ่นยนต์แสดงร่วมกับคน (Android-Human Theatre) กำกับการแสดงโดย ศ.โอริสะ อิระตะ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยโอซากา และผู้ก่อตั้งคณะละครเซอินเด็น ละครเรื่องนี้จัดแสดงในเทศกาลละครนานาชาติ Festival/Tokyo 2010 และในการประชุมนานาชาติ International Federation for Theatre Research (IFTR) ที่มหาวิทยาลัยโอซากา เมื่อเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา รวมทั้งเทศกาล Ars Electronica: Festival for Art, Technology and Society ที่เมืองลินซ์ ประเทศออสเตรีย เมื่อต้นเดือนกันยายนที่ผ่านมา

ละครเรื่องนี้จะมาเปิดการแสดงนอกประเทศญี่ปุ่นเป็นครั้งแรกที่กรุงเทพฯ โดยความร่วมมือของเจแปนฟาวน์เดชั่น สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาตะวันออก ภาควิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ และภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เดือนมิถุนายนที่ผ่านมาได้มีการคัดเลือกตัวนักแสดงหญิงทั้งชาวไทย และชาวญี่ปุ่น รวมทั้งจัดประกวดการแปลบทละครเรื่อง “ซาโยนาระ” จากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย โดยได้รับเกียรติจากกรรมการ 3 ท่านคือ อ.สุชาติ นาวาวิจิต ทร.อรชุนมา ยุทวงศ์ และ อ.ดวงใจ มีกั้ว และผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศได้แก่ นายรังสิมันต์ กิจชัยเจริญ และรางวัลรองชนะเลิศได้แก่ น.ส. นพเก้า ลีละสร บทละครที่ได้รับรางวัลชนะเลิศจะถูกนำมาใช้กับการแสดงที่กรุงเทพฯ ในงานจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและงานเทศกาลละครกรุงเทพ 2554 โดยจะเปิดให้ผู้สนใจเข้าชมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

วันเวลา: วันพุธที่ 23 – วันอาทิตย์ที่ 27 พฤศจิกายน 2554

สถานที่: ศูนย์ศิลปการละคร สดใส พันธุมโกมล ชั้น 6 อาคารมหาจักรีสิรินธร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับ Android Human Theatre ได้ที่ www.seinendan.org/en/

สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ โทร. 02-260-8560~3 หรือภาควิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร. 02-218-4802 Facebook “Drama Arts Chula”

because, from some angles, she looks like a woman I loved very much. Actually, when we put up the audition posters back in June, I even joked with a medical doctor friend, asking him how long it would take to undergo sex change so that I could become a woman and be able to join that audition. Apparently, it was too late and, well, I didn’t want to shave my moustache, not yet anyway.

5. Q: What kind of theatre program would you want to create if you could use an android?

A: I have two crazy ideas off the top of my head now--blame it on kushikatsu and takoyaki. First is a play in which all actors are humanoids. Hmm. I’m not sure Prof. Ishiguro would love this idea as he’ll have to work very hard and craft many more humanoids. Second is improvisational theatre. Let’s push the liveliness of android theatre further and have human and android actors performing without a script. Do you like this second idea? You don’t have to write a script for this performance.

Android-Human Theater “Sayonara”, Asian premiere (outside Japan) in Bangkok!

“Sayonara” is an innovative theater performance in which humans and androids (robots) share the same stage, directed by Prof. Oriza Hirata of Osaka University, the founder of Seinendan Theater Company.

This play, organized by the Japan Foundation, the Japanese Section, Department of Eastern Languages and the Department of Dramatic Arts, Faculty of Arts, and the Department of Mechanical Engineering, Chulalongkorn University, will be a part of the CU Academic Expo and Bangkok Theater Festival 2011, and this will be the first stage performance of “Sayonara” in Asia (outside Japan).

Free admission

Date: 23rd – 27th November 2011

Venue: Sodsai Pantomkomol Centre for Dramatic Arts, 6th floor, Maha Chakri Sirindhorn Building, Faculty of Arts, Chulalongkorn University

For more information on Android-Human Theatre, please see www.seinendan.org/en/

Contact: the Japan Foundation, Bangkok tel. 02-260-8560~3, Department of Dramatic Arts, Faculty of Arts, Chulalongkorn University, tel. 02- 218-4802. Facebook “Drama Arts Chula”

Interview Takanobu Kobayashi

สัมภาษณ์ศิลปิน คุณทาคาโนบุ โคบายาชิ

ระหว่างวันที่ 14 กรกฎาคม ถึง 21 สิงหาคม 2554 ที่ผ่านมา 100 ต้นสนแกลอรี่ได้จัดนิทรรศการในชื่อ Dream, dreaming us โดยได้รับการสนับสนุนจากเจแปนฟาวนด์ชั่น นิทรรศการดังกล่าว แสดงผลงานของคุณทาคาโนบุ โคบายาชิ ศิลปินญี่ปุ่นซึ่งทำงานในกรุงเทพฯ และโตเกียวมาเป็นเวลากว่า 10 ปี ญี่ปุ่นสารจึงถือโอกาสนี้ขอสัมภาษณ์คุณโคบายาชิ ศิลปินร่วมสมัยที่โดดเด่นที่สุดคนหนึ่งของญี่ปุ่น เพื่อพูดคุยซักถามถึงการทำงาน ความคิดที่ต้องการจะสื่อสาร และแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

เริ่มต้นวาดภาพ

ผมเริ่มวาดภาพตั้งแต่เด็กครับ แต่ช่วงที่เป็นเด็กจะชอบทำงานประดิษฐ์มากกว่าวาดภาพ ผมชอบประดิษฐ์สิ่งของต่าง ๆ ครับ

ตัดสินใจเรียนศิลปะ

ตั้งแต่เรียนจบชั้นมัธยมปลาย ผมใช้เวลาจนถึง 4 ปีในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย เพราะสอบไม่ติด ระหว่างนั้นทางบ้านก็ไม่ค่อยเห็นด้วยที่จะเรียนศิลปะ แต่พอสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้แล้ว ก็ไม่มีปัญหาอะไรครับ

สไตล์การวาดภาพในสมัยเด็ก

สมัยเป็นเด็ก ผมจะวาดภาพแบบอิสระครับ วาดโดยไม่คิดอะไรเลย แต่สมัยเรียนมหาวิทยาลัย ถือเป็นช่วงพัฒนาตนเอง ได้หัดใช้เทคนิค ได้ลองใช้ทักษะต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานมาถึงปัจจุบัน วาดโดยฝึกคิดไปด้วยครับ

อิทธิพลในการวาดภาพ

จนถึงปัจจุบัน ผมได้รับอิทธิพลจากผู้คนมากมายเลยครับ ทั้งจากคนที่เสียชีวิตไปแล้ว คนที่ยังมีชีวิตอยู่ สมัยเป็นนักศึกษาผมก็เลียนแบบภาพเขียนของศิลปินและจิตรกรที่ชอบเหมือนกัน แต่ปัจจุบันก็ไม่ได้ทำแบบนั้นแล้วครับ

ใช้เวลาในการวาดภาพแต่ละภาพนานแค่ไหน

ผมจะแขวนภาพไว้ที่สตูดิโอแบบนี้แหละครับ แล้ววาดพร้อมกันทีละหลาย ๆ ภาพ อย่างเช่นวาดขึ้นพร้อมกัน 6 ภาพภายในเวลาครึ่งปี ก็

วาดอยู่แค่ 6 ภาพนั้นเท่านั้น ไม่ได้ใช้เวลา 7 สัปดาห์ หรือเดือนครึ่งในการวาดภาพเดียวตลอด แต่จะใช้เวลาระยะหนึ่งในการวาดภาพเป็นชุด ถ้าจะมาลองคำนวณดู ระยะเวลาที่จะวาดภาพขนาดประมาณนี้ให้เสร็จภายในคราวเดียว ก็อาจจะใช้เวลาประมาณเดือนหนึ่งครับ

ทำไมจึงเขียนหลายภาพพร้อมกัน

ถ้าวาดเพียงภาพเดียว... จริง ๆ แล้วภาพหลายภาพบอกเล่าเนื้อหาแบบเดียวกันครับ แต่พอผมเริ่มวาดหนึ่งภาพ ผมจะรู้สึกอยากเขียนภาพใหม่ที่ต่างออกไปขึ้นมา พอเบื่อภาพเดิม ก็หันไปเขียนอีกภาพ ทำวนไปวนมาอยู่แบบนี้

การสื่อสารด้วยภาพวาด

ในช่วงแรก ช่วงที่ผมคิดว่าอยากเขียนอะไร ผมจะคิดอยู่ในหัวสมอง ถ้ายังตอบตัวเองได้ไม่ครบ ผมจะลงมือวาด แต่ถ้าได้คำตอบครบแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องเขียนครับ

ชื่อนิทรรศการ Dream, dreaming us เคยถูกใช้เป็นชื่อภาพวาดมาก่อนไหม

ครับ เคยใช้เป็นชื่อภาพ แล้วก็ใช้เป็นชื่อนิทรรศการด้วยครับ งานที่ผมได้ทำมาถึงตอนนี้ ผมได้สะสมประสบการณ์จากการวาดผลงานแต่ละชิ้น และการจัดนิทรรศการแต่ละครั้ง จนเกิดความเข้าใจมากขึ้นเรื่อย ๆ ว่าตนเองอยากวาดภาพแบบไหน และคำว่า Dreaming us ก็แสดงถึงการมีอยู่ของคนที่มีความฝันอยู่จริง ผมคิดว่าผมต้องการเขียนภาพโดยสื่อถึงสิ่งที่ไม่ใช่แค่เข้าใจ ไม่มีใครหาคำตอบได้ครับ ผมคิดแบบนี้มาตลอด สะสมความคิดมาเรื่อย ๆ จนรู้สึกถึงการมีอยู่ของสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น ทั้งการมีอยู่ของมนุษย์ การมีอยู่ของสิ่งของ นี่เป็นความรู้สึกที่สะสมมาจนถึงนิทรรศการในครั้งนี้ครับ

ชื่อ Dreaming us มาจากหนังสือเล่มหนึ่งครับ เป็นเรื่องราวของนักวิชาการชาวอังกฤษที่เข้าไปสำรวจทวีปแอฟริกา เขารู้สึกแปลกใจกับวัฒนธรรมของแอฟริกาที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมของตนเอง และได้เข้าไปบอกเล่าให้คนอื่นฟังว่าสิ่งที่ได้พบเจอนั้นเหมือนเกิดขึ้นในความฝัน ผมได้อ่านหนังสือเรื่องนั้นมาครับ ได้รับรู้เรื่องราวเหล่านั้นจากตอนหนึ่งในหนังสือ

และรับอิทธิพลคำว่า Dreaming us มา
ผมนำคำนั้นมาคิดอย่างละเอียด คิดถึง
ความหมายของคำว่า Dreaming us มัน
เหมือนกับเวลาที่เรายืนในห้องกระจก ภาพจะ
หมุนวนเข้าไปข้างมาจนไม่รู้เรื่อง ไม่แน่นอน
แต่ภายใต้กระแสความคิดที่หมุนเวียนอยู่ใน
หัวเราจะนึกถึงสาระสำคัญของ “การมีอยู่” ของ
สิ่งใดสิ่งหนึ่งมากขึ้น และรู้สึกว่ามันอยู่ใกล้
กับตนเองมากขึ้น รู้สึกถึงความหมายของคำว่า
Dreaming us อย่างลึกซึ้ง

อาจจะต่างไปจากคำว่า Dreaming
us ในหนังสือที่ได้อ่านมา แต่ผมคิดว่าคำนี้สื่อ
ถึงโลกที่ผมอยากเขียนออกมาได้ ผลงานของ
ผมอาจเป็นเรื่องค่อนข้างที่จะเป็นนามธรรม
ซึ่งอาจใช้คำพูดสื่อสารออกมาไม่ได้ แต่ผมคิด
ว่าคำนี้ใกล้เคียงกับงานที่ผมอยากเขียนออกมาที่สุดครับ จึงนำมาตั้งเป็น
ชื่อนิทรรศการ

หัวข้ออื่น ๆ ที่อยากนำมาสร้างสรรค์ผลงาน

ผมเพิ่งทำผลงานสำหรับนิทรรศการในครั้งนี้เสร็จเมื่อ 2 เดือนก่อน
เลยยังไม่คิดถึงงานชิ้นต่อไป ผมยังคงคิดถึงผลงานที่คล้าย ๆ เดิมอยู่ อาจจะ
สื่อถึงการเปลี่ยนแปลงของการมีอยู่ของสิ่งของ สื่อถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิด
ขึ้นเรื่อย ๆ ผมเขียนถึงเรื่องนี้มา 5 ปีแล้ว... 5 ปีติดต่อกัน จริง ๆ
ก็อยากเปลี่ยนหัวข้อบ้าง ผมคิดอะไรหลายอย่างมากเลยครับ ยังไม่ได้กำหนด
อะไรเลย

การเปลี่ยนแปลงของผลงาน

คือจริง ๆ แล้ว ผลงานจะเปลี่ยนไปตามสภาพจิตใจครับ พอเริ่มใช้ชีวิต
ด้วยตนเองในโตเกียว และกรุงเทพฯ ได้พบเจอผู้คนมากมาย ความคิด
เริ่มเปลี่ยนไป ผลงานก็ค่อย ๆ เปลี่ยนไปเองตามธรรมชาติ เปลี่ยนแปลง
ไปอย่างช้า ๆ ครับ พอเจออะไรที่เป็นแรงบันดาลใจใหม่ ๆ ก็จะวาดสิ่งนั้น
ผมมากรุงเทพฯ เมื่อ 12 ปี ... ไม่ใช่สิ... 15 ปีที่แล้ว นั่นเป็นช่วงที่ผมเริ่มเขียนถึง
สิ่งของในชีวิตประจำวัน อย่าง ช้อนและอาหาร เมื่อก่อนผมไม่ได้เขียนภาพ
คนเลย แต่พอมาใช้ชีวิตที่กรุงเทพฯ ก็เริ่มเขียนภาพคน เพราะได้สัมผัสและ
ใกล้ชิดกับผู้คนครับ

สิ่งที่ผมนำมาเป็นแบบ หรือวัตถุดิบในงานเขียนจะเปลี่ยนแปลงไป
ตามสภาพแวดล้อมในการใช้ชีวิต แต่สิ่งที่ไม่เปลี่ยนแปลงคือผมจะเขียนสิ่งที่ผม
อยากเขียน ถ้าเจอผู้หญิงสวย ผมก็จะเขียนภาพใบหน้าของผู้หญิงคนนั้น แต่
จะสื่อสารถึงความรู้สึกภายในของผมที่มีต่อสิ่งนั้นด้วยครับ

การใช้ชีวิตในเมืองไทย

ช่วงหนึ่งปีที่ผ่านมาอยู่เมืองไทยนั้น คือผมรู้สึกอยากไปอยู่ต่างประเทศ
ขึ้นมา ตอนที่คิดว่าจะเลือกประเทศอะไรดี ผมรู้สึกว่าประเทศไทยน่าสนใจ
ในแง่ของคนทำงานศิลปะบางคนอาจคิดว่าน่าจะไปอยู่นิวยอร์กหรือแถบยุโรป
เพื่อนผมหลายคนก็เคยไปอยู่ที่นี่ครับ แต่นอกจากปัจจัยที่เอื้อต่อการทำ
งานศิลปะแล้ว ผมอยากได้สถานที่ซึ่งผมรู้สึกสนุก เป็นสถานที่ที่แปลกใหม่
ผมจึงคิดว่ากรุงเทพฯ เหมาะสมที่สุดครับ

อีกเหตุผลหนึ่ง ก่อนหน้านั้นผมเคยมาประเทศไทย ผมรู้สึกว่า

ประเทศไทย นอกจากจะเป็นสถานที่สำหรับ
ท่องเที่ยวแล้ว ยังเป็นสถานที่สำหรับอยู่อาศัย
ผมรู้สึกว่าเมืองไทยน่าสนใจมากขึ้นเรื่อย ๆ
และการใช้ชีวิตที่นี่ก็น่าสนใจมาก ผมได้แรง
บันดาลใจมากมายจากเมืองไทยครับ

พอลองเปรียบเทียบตอนนี้กับตอน
นี้ผมเริ่มชินกับการใช้ชีวิตที่นี่แล้ว
ความตื่นเต้นเลือนหายไป ไม่รู้สึกว่ากรุงเทพ
เปลี่ยนแปลงไปมากเท่าไร แต่อย่างไรก็ยัง
ต่างจากที่ญี่ปุ่นอยู่ดีครับ ยิ่งเปรียบเทียบกับ
การใช้ชีวิตในโตเกียว แนวคิดเรื่องเวลาจะ
ต่างกัน ที่นี่ใช้ชีวิตกันอย่างสบาย ๆ มากกว่า
ครับ

ชื่นชมผลงานของศิลปินไทยคนใดบ้างไหม

ผมรู้สึกว่างานของพนีร์ สันต์พิทักษ์น่าสนใจ ... แล้วก็ของชาติชาย
ปุยเปียครับ เขาเคยไปแสดงผลงานที่ญี่ปุ่นด้วย

คำแนะนำแก่คนรุ่นใหม่ในการทำงานศิลปะ

ตอนที่ยังเป็นเด็ก คงต้องฝึกฝน ต้องลองดูงานเยอะ ๆ ว่ามีเทคนิค
อะไรบ้าง เพื่อศึกษาเป็นข้อมูลและพัฒนาเทคนิค แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดคือความ
คิดภายในของตนเองครับ

พูดถึงผลงานของตนเองในครั้งนี้

คราวนี้ ไม่ว่าจะเป็ภาพคนหรือภาพภาษา จะเรียกว่าเป็นงานใหม่
ก็ได้ แต่ในแง่ของหัวข้อที่อยากสื่อสาร ผมใช้หัวข้อนี้มาหลายครั้งแล้วครับ
ในอนาคต ผมก็อาจจะเชื่อมโยงเข้ากับงานชิ้นต่อไป

สำหรับภาพหมอน ถ้าจะถามว่าเป็นงานเกี่ยวกับอะไร ผมเองก็ไม่รู้
เหตุผลที่ตนเองเขียนขึ้นมา เหมือนที่อธิบายไปแล้วแหละครับ ว่าผมเขียนทุก
ภาพขึ้นมาโดยที่ผมก็อธิบายไม่ได้ครับ แต่จะว่าอธิบายไม่ได้ก็ไม่เชิง ผมไม่
อยากให้คนดูยึดติดว่านี่เป็นภาพเกี่ยวกับอะไร คือไม่อยากจะให้เขาสงสัย อยาก
ให้เขารู้สึกนะครับ

ประวัติศิลปิน: ทาคานอบุ โคบายาชิ (Takanobu Kobayashi)

<http://www.mangost.gr.jp/kobayashi/>

เกิดปีพ.ศ. 2503 ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ปัจจุบันทำงานและอาศัยอยู่
ในกรุงเทพฯ และโตเกียว จบการศึกษาด้านศิลปะจาก Aichi Prefectures
University of Art ในปี 2529 ได้รับรางวัล VOCA'96 Encouragement
Prize ในปี 2539 และได้รับทุนสนับสนุนจาก Agency for Cultural Affairs,
Japan เพื่อพำนักอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลา 1 ปี และพำนักอยู่ที่ Lot-et-
Garonne, ประเทศฝรั่งเศส โดย Japan Art Scope '98 ในปีพ.ศ. 2541

นิทรรศการตุ๊กตาญี่ปุ่น

ตุ๊กตาญี่ปุ่น งานฝีมือชั้นสูงที่ละเอียดอ่อน และ
มรดกทางวัฒนธรรมอันงดงาม

เชิญชมตุ๊กตาญี่ปุ่นในแบบต่าง ๆ กว่า 70 ชิ้น
ทั้งตุ๊กตาหญิงสาวในชุดกิโมโน หรือตุ๊กตาซามูไรซึ่งเป็น
เป็นส่วนหนึ่งของเทศกาลวันเด็กผู้ชายซึ่งเป็นโอกาส
ที่ครอบครัวจะขอพรให้แก่ลูกชายของตน หรือแม้
แต่ตุ๊กตาอิมิจิที่ซึ่งเป็นตุ๊กตาที่สร้างเลียนแบบเด็ก ๆ
ได้อย่างสมจริงและถูกใช้เพื่อเป็นของขวัญในการแสดง
ถึงมิตรภาพระหว่างญี่ปุ่นและประเทศอื่น นอกจากนี้
ยังมีตุ๊กตาไม้โคเคชิที่มีเอกลักษณ์ และตุ๊กตาที่
สร้างสรรค์ขึ้นโดยช่างฝีมือรุ่นใหม่อีกด้วย

นิทรรศการนี้จะจัดแสดงที่กรุงเทพฯ เชียงใหม่
นครศรีธรรมราช และพะเยา ในวันและเวลาดังนี้

กรุงเทพฯ

สถานที่: คริสตัลดีไซน์เซ็นเตอร์ เลียบทางด่วน
รามอินทรา-เอกมัย
วัน/เวลา: วันพุธที่ 12 ตุลาคม – วันเสาร์ที่ 29
ตุลาคม 2554
ระหว่างเวลา 10.00 – 20.00 น.
(วันจันทร์-วันพฤหัสบดี),
10.00 – 21.00 (วันศุกร์-วันอาทิตย์)

เชียงใหม่

สถานที่: หอนิทรรศการศิลปวัฒนธรรม
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ถ.นิมมานเหมินท์
วันเวลา: วันศุกร์ที่ 4 พฤศจิกายน – วันพุธที่ 30
พฤศจิกายน 2554
ระหว่างเวลา 9.00 – 17.00 น.
(หยุดวันจันทร์)

นครศรีธรรมราช

สถานที่: หอศิลป์ร่วมสมัยเมืองคอน ชั้น 2
อุทยานการเรียนรู้เมืองนครศรีธรรมราช
วันเวลา: วันศุกร์ที่ 9 ธันวาคม 2554 – วันเสาร์ที่
14 มกราคม 2555
ระหว่างเวลา 9.00 – 18.00 น.
(หยุดวันจันทร์)

พะเยา

สถานที่: หอนิทรรศการชั่วคราว หอประชุม
พญาเมือง มหาวิทยาลัยพะเยา
วันเวลา: วันพุธที่ 8 กุมภาพันธ์ – วันพุธที่ 7
มีนาคม 2555
ระหว่างเวลา 9.00 – 16.00 น.
(หยุดวันเสาร์อาทิตย์)

THE DOLLS OF JAPAN EXHIBITION

Japanese dolls: Beautiful pieces of art
that display exquisite craftsmanship and
the unique cultural heritage of Japan

JF invites you to enjoy an exhibition that
features 70 Japanese dolls of various
categories, including those of women in
beautiful kimonos, Samurai dolls, which
are part of the Boy's festival, Ichimatsu
dolls, which realistically depict Japanese
children, Kokeshi dolls, and dolls created
by modern craftsmen and more.

This exhibition will be shown in Bangkok,
Chiang Mai, Nakhon Si Thammarat and
Phayao. The schedule is below:

Bangkok

Venue: Crystal Design Center,
Ekamai - Ram-Intra highway
Date: Wednesday 12th – Saturday 29th
October 2011 10 a.m. – 8 p.m.
Monday-Thursday/ 10 a.m. – 9 p.m.
Friday-Sunday

Chiang Mai

Venue: Chiang Mai University Art Center,
Nimmanhem Road
Date: Friday 4th – Wednesday 30th
November 2011 9 a.m. – 5 p.m.
(Close on Mondays)

Nakhon Si Thammarat

Venue: Muang Khon Contemporary Art
Gallery, 2nd FL. City Learning Park
Date: Friday 9th December 2011 –
Saturday 14th January 2012
9 a.m. – 6 p.m. (Close on
Mondays)

Phayao

Venue: Temporary Exhibition Room,
Phya Ngum Mueng Auditorium,
University of Phayao
Date: Wednesday 8th February –
Wednesday 7th March 2012
9 a.m. – 4 p.m. (Close on
Saturdays and Sundays)

PEOPLE'S THEATRE FORUM

ละครเปลี่ยนแปลงสังคมได้ จริงหรือ?

มูลนิธิสื่อชาวบ้าน (มะขามป้อม) ร่วมกับ ภาควิชา
ศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย และ SEAMEO-SPAFA สนับสนุน
โดยเจแปนฟาวน์เดชั่น เชียงใหม่ นักศึกษา นักละคร
นักพัฒนา นักสันติวิธี นักวิชาการ และผู้ทำงาน
ด้านศิลปวัฒนธรรม ร่วมรับฟัง พูดคุยแบ่งปัน
ประสบการณ์ และร่วมเวิร์คชอป ณ หมู่บ้าน
มะขามป้อม อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่ ระหว่างวันที่
7-9 ตุลาคม 2254

รายละเอียดเพิ่มเติมสอบถามได้ที่
makhampomreunion@gmail.com หรือ
mkpchiangdao@hotmail.com

Makhampom Foundation in collaboration
with Chulalongkorn University and
SEAMEO-SPAFA, partially supported by the
Japan Foundation, welcome students,
theatre practitioners, community arts
workers, and cultural managers to join the
dialogue, workshops and drama showcases
to promote inter-cultural exchange and
theatre for social change at Makhampom
Living Theatre, Chiang Dao, Chiang Mai,
between 7th-9th October 2011.

For more information please email
makhampomreunion@gmail.com or
mkpchiangdao@hotmail.com

BANGKOK
INTERNATIONAL
TYPOGRAPHIC
SYMPOSIUM
2011

AKIRA KOBAYASHI
SÉBASTIEN MORLIGHEM
AKIEM HELMLING
KEITH CHI-HANG TAM
NOP WANGSILLAPAKUN
ANISA SUTHAYALAI
JACKKRIT ANANTAKUL
SMICH SMANLOH

28th-29th October 2011
Alliance Française de Bangkok

Lecture Series + Workshop

Ticketing : 02 670 4222
bitsmm.org -/- facebook.com/bitsmmx

เตรียมพบกับวงดนตรี AUN
จากประเทศญี่ปุ่น ซึ่งผสมผสานการใช้
เครื่องดนตรีดั้งเดิมอย่าง กลองไทโกะ
ซามิซังและขลุ่ย เข้ากับแนวดนตรี
ร่วมสมัย นำโดยพี่น้องริยวอฮิ
และโคเฮอิ ฮิโนะอุเอะ

รอบคอนเสิร์ตของ AUN ได้ที่
กรุงเทพฯ เดือนธันวาคม 2554 นี้ !

AUN musical unit of Taikos,
Shamisen and Fue (Japanese Flute)
by twin brothers Ryohei and Kohei
Inoue.

AUN concert in Bangkok is coming
soon in December 2011 !

การประชุมวิชาการระดับชาติของเครือข่าย ญี่ปุ่นศึกษาในประเทศไทยครั้งที่ 5 “ญี่ปุ่นศึกษากับการพัฒนาที่ยั่งยืน”

คณะกรรมการเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย
(Japanese Studies Network – Thailand)
ร่วมกับแผนกวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี จะจัดให้มีการประชุมวิชาการ
ระดับชาติครั้งที่ 5 ในหัวข้อ “ญี่ปุ่นศึกษากับ
การพัฒนาที่ยั่งยืน” เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยน
ผลงานทางวิชาการระหว่าง นักวิจัย อาจารย์
และนักศึกษาระดับปริญญาโททางด้านมนุษยศาสตร์
เช่น ภาษาศาสตร์สังคม วรรณคดี วัฒนธรรม
ประวัติศาสตร์ ศิลปะ มานุษยวิทยา และด้าน
สังคมศาสตร์ เช่น เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การศึกษา สื่อสาร
มวลชน สังคมวิทยาจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ
ทั่วประเทศ

วันเวลา: วันพฤหัสบดีที่ 20 ตุลาคม
ถึงวันศุกร์ที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2554
สถานที่: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตภูเก็ต

The 5th Annual Conference of Japanese Studies Network-Thailand

Japanese Studies Network-Thailand
(JSN-Thailand), an academic forum for
Japanese studies scholars and researchers
from various universities and research
institutes in Bangkok and other regions,
in close collaboration with the Japanese-
language Section, Faculty of Humanities
and Social Sciences, Prince of Songkla
University, Pattani Campus, will organize
the fifth annual conference of Japanese
Studies in Thailand, entitled “Japanese
Studies and Sustainable Development.”

Date: Thursday 20th – Friday 21st October
2011

Venue: Prince of Songkla University,
Phuket Campus

เยี่ยมเยือนและเรียนรู้ ความมั่นคงทางอาหารในดินแดนอาทิตย์อุทัย

ลัดฟ้าจากกรุงเทพมหานครถึงกรุงโตเกียวประเทศญี่ปุ่น นับเป็นก้าวแรกอย่างเป็นทางการของชมในการมาเยือนดินแดนแห่งนี้ ในการมาครั้งนี้ผมได้รับโอกาสอันดีจากบริษัทสวนเงินมีมา ผู้บุกเบิกแนวคิดผู้ประกอบการสังคม ได้นำนั้ผมให้กับทางเจแปนฟาวนด์เซชั่น ให้เข้าร่วมโครงการ JENESYS East Asia Future Leaders Program 2010/2011 เป็นโครงการที่ดำเนินการและสนับสนุนโดยรัฐบาลญี่ปุ่น ซึ่งจะมีการแบ่งกลุ่มผู้เข้าร่วมตามประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน ส่วนกลุ่มที่ผมได้เข้าร่วมนี้คือกลุ่มอาหารและการเกษตร โดยตลอดระยะเวลา 11 วัน ในประเทศญี่ปุ่น ผมได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเกษตรและอาหารในประเทศญี่ปุ่น และพบเรื่องราวที่น่าสนใจมากมาย จึงอยากจะขอนำมาเล่าสู่กันฟัง ณ โอกาสนี้ละกันนะครับ

สามวันแรก อยู่ที่กรุงโตเกียว ทางเจแปนฟาวนด์เซชั่น ผู้เป็นเจ้าภาพก็ต้อนรับพวกเราผู้เข้าร่วมการประชุมจากทุกประเทศเป็นอย่างดี ทั้งการกินอยู่ การปรับตัวเวลาอยู่ประเทศญี่ปุ่น ตั้งแต่การอาบน้ำ ไปจนถึงการรับมือกับสถานการณ์แผ่นดินไหว ไม่เพียงแค่นั้นการต้อนรับทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการก็ทำให้รู้สึกอบอุ่นหัวใจเป็นอย่างยิ่ง แม้จะจากบ้านมาแล้วยังไม่รู้สึกเหงาเลยเท่าที่คิดไว้ ในช่วงสามวันนี้ ได้รับรู้เรื่องราวอะไรมากมายเกี่ยวกับสถานการณ์ของเกษตรกรรมในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งกำลังพบกับวิกฤตรอบด้าน โดยเฉพาะด้านความมั่นคงทางอาหาร ความสามารถในการพึ่งพาตนเองด้านอาหารลดลงอย่างน่าใจหายในรอบ 48 ปีที่ผ่านมา จากเดิมในปี 1961 อัตราการพึ่งพาตนเองด้านอาหารของประเทศญี่ปุ่นอยู่ที่ 78% แต่ในปี 2009 กลับลดลงเหลือเพียงแค่ 40 % เท่านั้น ซึ่งเมื่อพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ ในด้านการผลิตก็ยิ่งน่าตกใจ เมื่อพบว่าอายุเฉลี่ยของเกษตรกรก็เพิ่มขึ้นจาก 59.1 ปี (ข้อมูลในปี 1995) ไปเป็น 65.8 ปี (ข้อมูลปี 2010) ทำให้ในปัจจุบันญี่ปุ่นนับเป็นประเทศที่มีเกษตรกรในวัยผู้สูงอายุมากที่สุดในโลก และในขณะเดียวกันก็มีเกษตรกรคนรุ่นใหม่มีน้อยที่สุดในโลกด้วย ไม่เพียงแค่นั้นพื้นที่เกษตรกรรมก็ลดลงอย่างรวดเร็วเช่นกัน จากในปี 1960 มีพื้นที่ 60,070,000 เฮกแตร์ ลดลงเหลือ 4,630,000 เฮกแตร์ ในปี 2008 ในขณะที่

ที่การผลิตลดน้อยถอยลงเรื่อย ๆ รูปแบบการบริโภคก็เปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน โดยแนวโน้มคนกินข้าวน้อยลงแต่กินเนื้อมากขึ้น ซึ่งพลังงานและต้นทุนที่ใช้ในการผลิตสูงกว่าหากผลิตภายในประเทศ ทางออกจึงเป็นการเปิดเขตการค้าเสรีกับประเทศอื่น ๆ ที่มีต้นทุนการผลิตต่ำกว่าถูกกว่า ซึ่งแนวทางในการดำเนินการเช่นนี้ยังทำให้ภาคการเกษตรของประเทศญี่ปุ่นลดลงอย่างต่อเนื่อง เพราะไม่เป็นผลดีต่อการสนับสนุนเกษตรกรรายย่อยภายในประเทศได้อย่างที่ควรจะเป็นนั่นเอง หน้าที่พื้นที่เกษตรกรรมบางส่วนก็ยังคงอยู่กับภัยธรรมชาติที่โหดร้ายรุนแรงดังเช่นเหตุการณ์แผ่นดินไหวและสึนามิที่ผ่านมา นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่ทำให้ฤดูกาลและลมฟ้าอากาศมีความผันผวนรุนแรงมากยิ่งขึ้นก็เข้ามาเป็นตัวแปรใหม่ในการทำภาคเกษตรในอนาคต

ภาพที่ 1: อัตราการพึ่งพาตนเองด้านอาหารของประเทศญี่ปุ่นที่ลดน้อยถอยลง ในรอบ 50 ปีที่ผ่านมา อันเนื่องมาจากการเกษตรและการผลิตอาหารในประเทศลดลง และพฤติกรรมบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปคือผลิตเนื้อมากกว่าข้าวซึ่งไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมการเกษตรเดิมที่เคยเป็นมาและสูญเสียพลังงานต้นทุนมากขึ้น

ท่ามกลางวิกฤตความมั่นคงทางอาหารที่กำลังเผชิญ เราได้เรียนรู้ทั้งด้านของการพัฒนาระบบเกษตรกรรมในประเทศญี่ปุ่นทั้งในด้านบวกและด้านลบ ซึ่งในวันที่เหลือทางโปรแกรมได้พาเราไปชมทางสองแพร่งของการพัฒนาระบบเกษตรกรรมและอาหารของประเทศญี่ปุ่น โดยเรียนรู้จากบริบทของเกาะฮอกไกโดที่ทางโปรแกรมใช้เป็นตัวแบบ ที่เราได้เห็นแนวทางการพัฒนาระบบเกษตรกรรมและการผลิตอาหารที่แตกต่างกัน โดยการส่งเสริมของทางหน่วยงานภาครัฐหรือสหกรณ์ของเขตและจังหวัด รวมไปถึงบริษัทเอกชนซึ่งเน้นการผลิตเชิง

นคร ลิมปคุปตถาวร
นักวิชาการอิสระ
เครือข่ายตลาดสีเขียว และโครงการสวนผักคนเมือง

อุตสาหกรรมที่เป็นกระแสหลักของเกษตรกรรมและการผลิตอาหารในประเทศญี่ปุ่น โดยเน้นการผลิตพืชและการผลิตสัตว์เชิงเดี่ยว ใช้สารเคมีทางการเกษตรและอาหารสัตว์สำเร็จรูปเพื่อให้ได้ผลผลิตสูง

ภาพที่ 2: ตัวอย่างการส่งเสริมการเลี้ยงโคนมของสถาบันวิจัยปศุสัตว์ของทางราชการ ซึ่งเน้นการใช้ปัจจัยการผลิตจากภายนอกฟาร์มที่มีต้นทุนสูง เช่น อาหารสำเร็จรูป ปุ๋ยหมักอาหารสัตว์เชิงเดี่ยวหรือปุ๋ยหมักชนิดเดียวในแปลงและใช้สารเคมีกำจัดวัชพืชฉีดพ่นหญ้าให้ตายเพื่อให้ปลูกในฤดูถัดไปอีกทั้งบ่อก๊าซชีวภาพและโรงหมักปุ๋ยหมักจากมูลโคที่มีขนาดใหญ่ต้นทุนสูงมาก

ในขณะที่การผลิตของเกษตรกรรายย่อยที่นำโดยผู้รู้หรือปราชญ์ชาวบ้านเป็นการผลิตในกระแสทางเลือกหรือกระแสรอง ซึ่งเป็นการผลิตที่เป็นไปอย่างสอดคล้องกับวิถีของธรรมชาติ มีการผลิตพืชและสัตว์อย่างผสมผสานและยั่งยืน มีความหลากหลายของชนิดพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ ตลอดจนการดำเนินกิจกรรมภายในฟาร์มเป็นไปอย่างเกื้อกูลกัน แม้ว่าระบบของชาวบ้านนี้จะไม่ได้ผลผลิตสูงเท่ากับการผลิตเชิงอุตสาหกรรม แต่เกษตรกรก็สามารถพึ่งพาตนเองได้และผลผลิตก็มีคุณภาพและรสชาติดีกว่า (ลองมาแล้วครับ) อีกทั้งยังเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับคนรุ่นใหม่และคนในชุมชนได้อีกด้วย ปัจจุบันเกษตรกรคนรุ่นใหม่และเกษตรกรหัวก้าวหน้าต่างก็นำหลักการและรูปแบบของการผลิตอย่างผสมผสานและยั่งยืนนี้ ไปปรับใช้ในฟาร์มของตนเองเพื่อลดต้นทุนการผลิตและลดการพึ่งพาจากบริษัทภายนอกท้องถิ่นของตนเอง

ภาพที่ 3: ตัวอย่างระบบเกษตรผสมผสานที่ยั่งยืนของนายโมโตโมะและครอบครัว ปราชญ์ชาวบ้านผู้บุกเบิกฟาร์มโคนมอินทรีย์ต้นทุนต่ำอย่างยั่งยืน

ระบบดังกล่าวสามารถลดต้นทุนได้จากกิจกรรมที่สอดคล้องกันภายในฟาร์ม เลี้ยงโคปล่อยทุ่งและให้กินหญ้าเป็นหลัก → ได้มูลโคที่มีกากใยสูงตกในพื้นที่ฟาร์มเกิดได้เดือนตามธรรมชาติและสามารถนำไปทำปุ๋ยหมักได้ → ลดต้นทุนการทำฟาร์มได้ถึง 40% จากการทำฟาร์มโคนมตามปกติ → นมที่ผลิตได้มีคุณภาพสูงทำชีสได้รับรางวัลชนะเลิศจากประเทศอิตาลีและขายผลิตภัณฑ์นมแปรรูปได้เอง ช่วยเพิ่มมูลค่า → กากนมในฟาร์มนำไปใช้เลี้ยงสุกรได้อีกทั้งลดต้นทุนค่าอาหารและเกิดรายได้จากการขายสุกร

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีแนวทางแตกต่างกันในกระบวนการผลิตและกระบวนการผลิต แต่สังคมญี่ปุ่นยังคงเข้มแข็งในสายตาของเรา ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันในชุมชน และกิจกรรมของสหกรณ์ในท้องถิ่นยังคงแสดงให้เห็นความสามัคคีและความมุ่งมั่นที่จะใช้ความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้คนในเมืองและชนบทให้กลับมาสนับสนุนอาหารที่ผลิตได้ใน

ท้องถิ่นเพื่อช่วยพลิกฟื้นความมั่นคงทางอาหารให้กลับมา

ภาพที่ 4: กิจกรรมของสหกรณ์ JA KITAMI RAI ในการส่งเสริมผู้บริโภคในท้องถิ่น และการเรียนรู้อาหารที่ผลิตจากวัตถุดิบในท้องถิ่น เช่น ผักป่า ผักพื้นบ้าน ผ่านการกินอาหารเที่ยงร่วมกันกับกลุ่มเกษตรกรในฮอกไกโด

บทเรียนจากญี่ปุ่นที่ผมและมิตรสหายได้เรียนรู้ผ่านโปรแกรมของโครงการ JENESYS ในครั้งนี้ เป็นประสบการณ์อันล้ำค่าที่จะช่วยกระตุ้นโน้มน้าวของเราให้ร่วมกันฝ่าวิกฤตร่วมในครั้งนี้ออกไปให้ได้ เพราะปัจจุบันโลกใบนี้อาจไม่เพียงพอให้เราอยู่ร่วมกัน หากเราไม่คำนึงถึงแบบแผนการใช้ชีวิต

การใช้และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน เกษตรกรรมทางเลือกที่เราได้เรียนรู้จากประเทศญี่ปุ่น จึงเป็นอีกหนึ่งในความหวังของเรา ที่จะช่วยบุกเบิกแนวทางอนาคตของระบบเกษตรกรรมและการผลิตอาหารที่ยั่งยืนให้แก่ลูกหลานของเราในภายภาคหน้าได้

ความรู้ ประสบการณ์ มิตรสหายและเครือข่ายที่ได้รับจากการร่วมโครงการครั้งนี้ จะเป็นหนึ่งในแรงบันดาลใจให้พวกเราที่ได้ใช้เวลาอยู่ร่วมกันตลอด 11 วันที่ดินแดนอาทิตย์อุทัยแห่งนี้ นำกลับไปพัฒนาชีวิตและงานของตนเองให้งดงาม เปรียบดังเมล็ดพันธุ์แห่งอนาคต ที่ทางโครงการได้วางหวังเอาไว้ จึงใคร่ขอขอบคุณทางผู้มีอุปการะทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสร้างสรรค์โอกาสเช่นนี้ให้กับผมและเพื่อน ๆ ที่ร่วมโครงการ JENESYS ในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

ด้วยจิตคารวะ

ACTIVITY Report

การบรรยาย สาธิต และการฝึกปฏิบัติ “ภาพพิมพ์อุกิโยะเอะ”

เจแปนฟาวน์เดชั่นร่วมกับมหาวิทยาลัยศิลปากร และคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จัดการบรรยายสาธิตและการฝึกปฏิบัติภาพพิมพ์อุกิโยะเอะ โดยวิทยากรจากสำนักช่างฝีมือในตระกูลทาคาฮาชิ นำโดย อ.ยูกิโกะ ทาคาฮาชิ โดยการบรรยายที่มหาวิทยาลัยศิลปากรมีผู้สนใจเข้าฟังกว่าร้อยคน และที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีผู้เข้าฟังการบรรยายและสาธิตทั้งสองวันกว่าร้อยคนเช่นกัน นอกจากนี้ยังมีการจัดแสดงเครื่องมือสำหรับการทำภาพพิมพ์แกะไม้แบบโบราณและตัวอย่างผลงานทั้งแบบวัฒนธรรมและร่วมสมัย

วันเวลา: กรุงเทพฯ 17 สิงหาคม 2554 / เชียงใหม่ 19-20 สิงหาคม 2554
สถานที่: มหาวิทยาลัยศิลปากร กรุงเทพฯ / คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

DigiCon6 Creative Seminar

เจแปนฟาวน์เดชั่นร่วมสนับสนุนงานสัมมนา ภายในโครงการประกวดผลงานออกแบบทางด้านคอมพิวเตอร์กราฟฟิก TBS DigiCon6 (Thailand) 2011 เพื่ออบรมและพัฒนาบุคลากรทางด้านการสร้างสรรค์ผลงานมัลติมีเดียและแอนิเมชัน โดยเชิญวิทยากรจากประเทศญี่ปุ่น Mr. Yohei Miyahara ผู้ควบคุมการผลิตทีวีซีรีส์แอนิเมชันชื่อดังอย่าง Mobile Suit Gundam 00 The Movie มาทำการบรรยายในหัวข้อ “The Magic of Japanimation” – How to 2D and 3D is intergrated

วันเวลา: 2 สิงหาคม 2554 / 13.00-16.30 น.
สถานที่: ห้องออดิโตรียม ชั้น 5 หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

การประชุมอภิปราย เรื่อง “ภาพสะท้อนความขัดแย้งผ่าน การคิดริเริ่มทางวัฒนธรรม : มุมมองจากอุษาคเนย์”

เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ร่วมกับสถาบันเกอเธ่ กรุงเทพฯ ได้จัดให้มีการประชุมอภิปราย เรื่อง “ภาพสะท้อนความขัดแย้งผ่าน การคิดริเริ่มทางวัฒนธรรม : มุมมองจากอุษาคเนย์” เมื่อวันที่ 18-19 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ณ หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร โดยวัตถุประสงค์ของการจัดงานในครั้งนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้กับ นักวิชาการทางด้านรัฐศาสตร์จากเยอรมัน ญี่ปุ่น และไทย รวมทั้ง ศิลปินที่ทำงานด้านศิลปะ และสื่อสร้างสรรค์ต่าง ๆ จากประเทศในเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ ได้มาพบปะ แลกเปลี่ยนแนวความคิดในการจัดการความขัดแย้ง และการสร้างสันติภาพ ผ่านมุมมองความคิดริเริ่มทางด้าน ศิลปวัฒนธรรม ซึ่งการประชุมในครั้งนี้จัดขึ้นเป็น ครั้งที่ 3 ภายหลังจากที่ทั้ง 2 หน่วยงาน ได้เคย จัดการประชุมในลักษณะเดียวกันนี้ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น และเมืองซาราเจโว ประเทศ บอสเนีย-เฮอร์เซโกวีนา เมื่อปี 2552-2553 ตามลำดับ โดยในการประชุมครั้งนี้ ได้รับเกียรติ อย่างสูงจาก ศจ. ดร. อะกิโกะ ฟูกูชิมะ นักวิชาการ ทางด้านรัฐศาสตร์ชาว ญี่ปุ่น ที่มีชื่อเสียง มาร่วมเป็นองค์ปาฐก และได้ไปบรรยายพิเศษที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภายหลังเสร็จสิ้นการ ประชุมดังกล่าว

การบรรยายพิเศษ (JF Fellow Seminar 2011) เรื่อง “ประวัติศาสตร์คดีญี่ปุ่น” และ “พินิจญี่ปุ่น-พิเคราะห์ไทย ผ่านงานวรรณกรรม”

เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ร่วมกับ ศูนย์ญี่ปุ่นศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้จัดให้มีการบรรยายพิเศษและสัมมนาพิเศษขึ้น 2 ครั้ง ในหัวข้อ “ประวัติศาสตร์คดีญี่ปุ่น” และ “พินิจญี่ปุ่น-พิเคราะห์ไทย ผ่านงานวรรณกรรม” โดย ผศ.ดร. อรรถยา สุวรรณระดา และอ.น้ำทิพย์ เมธเศรษฐ

การประชุมเชิงปฏิบัติการนานาชาติ เรื่อง “จุดเกิดเหตุแห่งความเป็นสมัย ใหม่: เมืองในเอเชียกับวิวัฒนาการ ผ่านการค้า ระบบอาณานิคม และ ลัทธิชาตินิยม”

สถาบันเอเชียศึกษาและคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภายใต้การสนับสนุน ของเจแปนฟาวน์เดชั่นและ Chula Global Network ได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการนานาชาติ เรื่อง “จุดเกิดเหตุแห่งความเป็นสมัยใหม่: เมืองใน เอเชียกับวิวัฒนาการผ่านการค้า ระบบอาณานิคม และลัทธิชาตินิยม” เมื่อวันที่ 21 - 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ที่ผ่านมา เพื่อศึกษา และแลกเปลี่ยนข้อมูลทางประวัติศาสตร์และ ความคิดเห็นในประเด็นสำคัญ เช่น ประวัติ ความเป็นมาและกระบวนการเปลี่ยนผ่านทาง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม เข้าสู่ ความเป็นสมัยใหม่ของดินแดนต่าง ๆ ในเอเชีย ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 19-20 และบทบาทของ การค้าระหว่างประเทศ การล่าอาณานิคม และ ลัทธิชาตินิยมที่มีต่อความเปลี่ยนแปลงและ วิวัฒนาการสู่ความเป็นสมัยใหม่ของดินแดนต่าง ๆ ในเอเชียในช่วงระยะเวลาเดียวกัน โดยการประชุมนี้ มีนักวิชาการทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้าร่วม ทั้งสิ้นกว่า 20 คน

อาจารย์ประจำสาขาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษา ตะวันออก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมด้วย อาจารย์ชาวญี่ปุ่น 2 ท่าน คือ Prof. Yuko KUBOTA (Fukuoka University of Education) และ Dr. Hideki HIRAMATSU (Osaka University) เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 และวันศุกร์ที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2554 ที่ผ่านมา โดยวัตถุประสงค์ของการจัดงานในครั้งนี้เพื่อเปิด โอกาสให้กับผู้เข้าร่วมฟังการบรรยายที่สนใจเกี่ยว กับงานวรรณคดีญี่ปุ่นได้ทราบประวัติความเป็นมา เกี่ยวกับวิวัฒนาการของวรรณคดีญี่ปุ่นตั้งแต่อดีต ถึงยุคปัจจุบันและมุมมองสะท้อนต่อสังคมไทย ตั้งแต่อดีตถึงยุคปัจจุบัน ซึ่งการบรรยายและสัมมนา พิเศษที่ผ่านมานั้น ได้รับการตอบรับอย่างดียิ่งจาก นักศึกษาและคณาจารย์ของ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ใน พื้นที่ใกล้เคียง ตลอดจนบุคคลทั่วไป เพื่อพัฒนา ศักยภาพของการเรียน-การสอนและการศึกษา เกี่ยวกับชีววรรณคดีญี่ปุ่นให้เป็นที่แพร่หลาย มากขึ้น

โครงการผู้นำเยาวชนรุ่นใหม่แห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออก (Japan – East Asia Network of Exchanges for Students and Youths: JENESYS East Asia Future Leaders Program)

เจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ร่วมกับ ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมการศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บางกอกฟอรัม ได้จัดให้มีโครงการแลกเปลี่ยน-เรียนรู้ประสบการณ์ของผู้เยาว์เยาวชนรุ่นใหม่แห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออก ภายใต้หัวข้อ “สร้างโลกที่นำอยู่ร่วมกันเพื่อความมั่นคงของมนุษย์และความยั่งยืน” ระหว่างวันที่ 25 – 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ที่กรุงเทพฯ และจังหวัดระยอง โดยโครงการนี้จัดขึ้นเพื่อให้ผู้นำเยาวชนคนรุ่นใหม่ซึ่งเคยได้ร่วมทำกิจกรรมที่ประเทศญี่ปุ่นในด้านต่าง ๆ อาทิ โครงการการจัดการภัยพิบัติ โครงการการวางแผน

ชุมชนและผังเมือง โครงการการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภาวะโลกร้อน โครงการสวัสดิการสังคม และโครงการความมั่นคงทางพลังงาน เป็นต้น ได้เดินทางมาเมืองไทยเพื่อประเมินผลการทำงานที่ผ่านมา และกำหนดทิศทางความร่วมมือสำหรับการเผชิญหน้ากับความท้าทายใหม่ ๆ ในอนาคตของภูมิภาคเอเชียตะวันออกร่วมกัน โดยมีผู้เข้าร่วมโครงการนี้ทั้งสิ้นประมาณ 30 คนจากประเทศต่าง ๆ อาทิ เกาหลี ญี่ปุ่น ไทย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย เวียดนาม อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ซึ่งผู้เข้าร่วมโครงการทั้งหมดได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การฟังบรรยายเกี่ยวกับความมั่นคงของมนุษย์และการจัดการภัยพิบัติ เติบโตเทียบระหว่างไทย-ญี่ปุ่น การศึกษาดูงานด้านสิ่งแวดล้อม สวัสดิการสังคม และการวางแผนผังเมือง ตลอดจนการประชุมเชิงปฏิบัติการและการสัมมนาสาธารณะ

โครงการประชุมสัมมนาวิชาการนานาชาติ ครั้งที่ 1 (พ.ศ.2554) : มองเอเชียตะวันออก เรื่อง การศึกษา และการบริหารจัดการข้ามวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออก

คณะกรรมการและการท่องเที่ยว และภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ภายใต้การสนับสนุนของเจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ ได้จัดให้มีการประชุมสัมมนาวิชาการนานาชาติ ครั้งที่ 1 ในหัวข้อ “การศึกษาและการบริหารจัดการข้ามวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออก” เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2554 ณ โรงแรมเดอะโตรีลอร์ท จ.ชลบุรี เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ด้านภาษา วัฒนธรรม และการบริหารจัดการของกลุ่มประเทศในแถบเอเชียตะวันออก อีกทั้งยังเป็นการเผยแพร่แลกเปลี่ยนผลงานวิชาการและงานวิจัยทางด้านภาษา วัฒนธรรม และการบริหารจัดการของกลุ่มประเทศในแถบเอเชียตะวันออก และสร้างสัมพันธ์มิตรและส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศในแถบเอเชียตะวันออกและประเทศไทย โดยมีวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิจากประเทศเกาหลี จีน และญี่ปุ่น มาเป็นองค์ปาฐกถาร่วมกับวิทยากรจากฝ่ายไทย ซึ่งการประชุมในครั้งนี้ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากผู้เข้าร่วมกว่า 200 คน

เวทีเสวนาแลกเปลี่ยนระดับนานาชาติ หัวข้อ “การคิดใหม่เรื่องระบอบทรัพย์สิน ร่วมสรรค์สร้างภาพจำลองสังคมแห่งความเป็นอยู่ที่ดี?”

สำนักอิสระเพื่อศึกษาและวิจัยเรื่องความเป็นอยู่ที่ดี (School for Wellbeing Studies and Research) ภายใต้การสนับสนุนของเจแปนฟาวน์เดชั่น ได้จัดเวทีเสวนาแลกเปลี่ยนระดับนานาชาติ หัวข้อ “การคิดใหม่เรื่องระบอบทรัพย์สิน ร่วมสรรค์สร้างภาพจำลองสังคมแห่งความเป็นอยู่ที่ดี?” เมื่อวันที่ 25-27 สิงหาคม พ.ศ. 2554 ที่ผ่านมา ณ ห้อง 901 ชั้น 9 อาคารมหาจักรีสิรินธร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ ของนักวิจัย นักวิชาการ และผู้เกี่ยวข้องจากหลายภาคส่วน เพื่อร่วมกันพัฒนาแผนดำเนินงานอันจะนำไปสู่การพัฒนานโยบายทางเลือกอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการประชุมในครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมกว่า 150 คน จากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เช่น อเมริกา ฝรั่งเศส เบลเยียม เยอรมัน ญี่ปุ่น ภูฏาน ศรีลังกา อินเดีย ไทย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นต้น

Books

Book: The Astro Boy essays: Osamu Tezuka, Mighty Atom, Manga/Anime Revolution
Author: Frederik L. Schodt
Publisher: Stone Bridge Press / 2007

Book: Anime Figures
Photographer: Yoshio Shimono
Publisher: DH Publishing, Inc. / 2008

Book: Otaku: Japan's Database Animals
Author: Hiroki Azuma
Publisher: University of Minnesota Press / 2009

Book: The Anime Companion
Author: Gilles Poitras
Publisher: Stone Bridge Press / 1999

Book: Cosplay Girls 2 Japan's live animation heroines
Author: DH Publishing, Inc.
Publisher: DH Publishing, Inc. / 2007

Book: Manga Mania Girl Power!
Author: Chris Hart
Publisher: Cartoon Craft, LLC / 2009

Book: Akira Club
Author: Otomo Katsuhiro
Publisher: Dark Horse Comics, Inc / 2007

Book: Eiji Tsuburaya: Master of Monsters
Author: August Ragone
Publisher: Chronicle Books / 2007

DVDs

Movie: 天然コケッコー (Tennen Kokekko)
Director: Yamashita Nobuhiro
Company: Asmik/2007

Movie: しゃべれども しゃべれども (Shaberedomo Shaberedomo)
Director: Hirayama Hideyuki
Company: Asmik/2007

Movie: サッド・ヴァケーション (Sad vacation)
Director: Aoyama Shinji
Company: Geneon Entertainment/2007

Movie: 魂萌え! (Tamamoe)
Director: Sakamoto Junji
Company: Happinet/2006

Movie: 腑抜けども、悲しみの愛を見せろ (Funuke show some love, You losers!)
Director: Yoshida Daihachi
Company: Amusement Soft Entertainment/2007

Movie: ゆれる (Sway)
Director: Nishikawa Miwa
Company: Bandai Visual/2006

Movie: 雪に願うこと (Yuki ni negau koto)
Director: Negishi Kichitarou
Company: Geneon Entertainment/2005

Movie: 紙屋悦子の青春 (The Blossoming of Kamiya Etsuko)
Director: Kuroki Kazuo
Company: Bandai Visual/2006

October: New Anime Films

Sat. 1st Oct. 2011 15:00
The Last Princess
 (隠し砦の三悪人) 2008
 คีบทลึงก์ซามูไร
 Directed by HIGUCHI Shiji
 (樋口真嗣)
 118 mins.

Fri. 7th Oct. 2011 18:30
5 Centimeters per Second
 (秒速5センチメートル) 2007
 เรื่องเล่าของดอกซากุระ
 Directed by SHINKAI Makoto
 (新海誠)
 63 mins.

November: Ghost

Fri. 4th Nov. 2011 18:30
Haunted school
 (学校の怪談) 1995
 โรงเรียนผีสิง
 Directed by HIRAYAMA Hideyuki
 (平山秀幸)
 100 mins.

Sat. 5th Nov. 2011 15:00
GeGeGe no Kitaro
 (ゲゲゲの鬼太郎) 2007
 อสูรน้อยคิทาโร่
 Directed by MOTOKI Katsuhide
 (本木克英)
 103 mins.

Fri. 14th Oct. 2011 18:30
Chibi Marukochan (Movie)
 (ちびまる子ちゃん) 1990
 大野君と杉山君)
 หนูน้อยจอมซำมารุโกะจัง
 ตอน โอโนะคุง กับ สุงิยามะคุง
 Directed by SHIBAYAMA Tsutomu
 (芝山努)
 94 mins.

Sat. 15th Oct. 2011 15:00
Rookies
 (ルーキーズ - 卒業) 2009
 Rookies-มือใหม่ไฟแรง สู่วิธีความสำเร็จ
 Directed by HIRAKAWA Yuichiro
 (平川雄一朗)
 137 mins.

Fri. 11th Nov. 2011 18:30
Good Bye for Tomorrow
 (明日) 1995
 ลาก่อนสำหรับวันพรุ่งนี้
 Directed by ODAYASHI Nobuhiko
 (大林宣彦)
 142 mins.

Fri. 18th Nov. 2011 18:30
Uneasy Encounters
 (怖がる人々) 1994
 ความกลัวของผู้คน
 Directed by WADA Makoto
 (和田誠)
 118 mins.

Fri. 21st Oct. 2011 18:30
Summer Days with Coo
 (河童のクツと夏休み) 2007
 วันหยุดฤดูร้อนกับคู
 Directed by HARA Keiichi
 (原 恵一)
 138 mins.

Fri. 28th Oct. 2011 18:30
The Place Promised In Our Early Days
 (雲のむこう、約束の場所) 2004
 ความทรงจำและคำสัญญา
 Directed by SHINKAI Makoto
 (新海誠)
 91 mins.

Sat. 19th Nov. 2011 15:00
GeGeGe no Kitaro 2
 (ゲゲゲの鬼太郎 千年呪い歌) 2008
 อสูรน้อยคิทาโร่ 2
 บทเพลงต้องสาปพันปี
 Directed by MOTOKI Katsuhide
 (本木克英)
 119 mins.

Fri. 25th Nov. 2011 18:30
Ghost pub
 (居酒屋ゆうれい) 1994
 วิญญาณ
 Directed by WATANABE Takayoshi
 (渡邊孝好)
 110 mins.

December: Father

Fri. 2nd Dec. 2011 18:30
Cherish his Smile
 (微笑みを抱きしめて)
ถนอมรอยยิ้ม
 Directed by SEITOU Iwao
 (瀬藤 祝)
 100 mins.

Sat. 3rd Dec. 2011 15:00
Hana
 (花よりもなほ)
ฮานา ดอกไม้บนปลายดาบ
 Directed by KORE-EDA Hirokazu
 (是枝 裕和)
 127 mins.

Fri. 9th Dec. 2011 18:30
Tears Behind the Joke
 (哀しい気分でジョーク)
เบื้องหลังความสนุกคือน้ำตา
 Directed by SEGAWA Masaharu
 (瀬川 昌治)
 108 mins.

Fri. 16th Dec. 2011 18:30
My Sons
 (息子)
ลูกชาย
 Directed by YAMADA Yoji
 (山田 洋次)
 121 mins.

Sat. 17th Dec. 2011 15:00
Dororo
 (どろろ)
ดาบสำญามาร โดโรโร
 Directed by SHIOTA Akihiko
 (塩田 明彦)
 138 mins.

DVD Sponsored by

JAPAN FOUNDATION

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ เป็นสำนักงานสาขาของเจแปนฟาวนด์ชั่นซึ่งได้รับการก่อตั้งโดยรัฐบาลญี่ปุ่นในปี พ.ศ. 2515 มีจุดประสงค์เพื่อดำเนินงานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทยอย่างเต็มรูปแบบ พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับองค์กรและบุคคลต่างๆ ที่มีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม

ญี่ปุ่นสาร เป็นเอกสารที่แจกจ่ายโดยไม่คิดมูลค่า ให้แก่บุคคลหรือองค์กรที่มีความสนใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่น และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ท่านสามารถเปิดดูญี่ปุ่นสารได้ที่เว็บไซต์ www.jfbkk.or.th

The Japan Foundation, Bangkok serves as a liaison office of the Japan Foundation, established by the Japanese government in 1972, to assist in its full implementation of cultural exchanges between Thailand and Japan as well as to create networks with affiliated cultural organizations and individuals in Thailand.

Japan Letter is distributed free of charge to individuals and organizations interested in Japanese culture and international cultural exchange. Japan Letter can also be read on site at www.jfbkk.or.th

facebook

www.facebook.com/jfbangkok

twitter

@JFBKK

คุณอยากอ่านอะไรในญี่ปุ่นสาร? คุณคิดเห็นอย่างไรกับญี่ปุ่นสาร?

โปรดส่งคำแนะนำและความคิดเห็นของคุณมาได้ที่นี่

What do you want to read about and see in Japan Letter?

Please send your suggestion and comment to:

Email: japanletter@jfbkk.or.th

Tel: 02 260 8560-4 Fax: 02 260 8565

The Editor of Japan Letter

The Japan Foundation, Bangkok

Serm Mit Tower 10th Fl. 159 Sukhumvit Soi 21

(Asokmontri Rd.), Bangkok 10110

Copyright 2011 The Japan Foundation, Bangkok All rights reserved.

No reproduction or republication without written permission

เจแปนฟาวนด์ชั่น กรุงเทพฯ เจ้าของลิขสิทธิ์ 2554 ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งจากหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่หรือพิมพ์ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร